

ΠΕΤΑΞΕ... ΕΝΑΣ ΑΪΤΟΣ
ΝΙΚΟΣ ΚΑΜΑΡΑΣ

Πως κλείσανε τα μάτια σου
Αιτέ καρδιάς πετούσες
κι έπαιξε η καρδούλα σου
που εσύ ζωή ζητούσες.

Ψηλότερα που πέταγες
απ' όρους στα ουράνια,
πάντοτε νίκες μάτρωγες
και δόξες με στεφάνια.

Είχες λιποστά σου τη ζωή
τη νιότη με το σπρίγος,
μα το κακό σε είχε βρει
κι ο χρόνος σου ήταν λίγος.

Παρασκευή το βράδυ
στις τέσσερις γενάρη,
έφυγες στο σκοτάδι
λεβέντη μες καθαρί.

Ο χρόνος δε λυγίληκε
σαν ήρε να σε πάρει,
μάξι σου ανετηρήθηκε
δύο μάτρα πηγάκι.

Είχες τα μάτια σφαιριστά
μα όρους τους κοιτούσες,
'εβγες πρόσωπα ζωικά
αυτά που αγάπες.

Μα είχαν τα μάτια βελανά
απ' το ποτό το βλάχα,
όλων η σκέψη μες ζυγά
γιατ' ήσουν ένα βλάχα.

Αέριος και άρχιος
σταυ καρδιά σου αγάπα
σαν αέρος ήσουν γοργός
του Α.Ο.Ο. η κορόνα.

Θι πάντες σε ζωρίανε
στη σύντομη ζωή σου,
τους άρτους σου αμύχανε
και χάρηκαν μάξι σου.

Νάν' ελαφρύ το γούλα
αυτά που δε σκεπάζει
τ' αέριό σου βλάχα
κάνεις δε να βεχάσει.

Αιωνία σου η ανήτη.

ΓΕΡΑΣΙΔΗ ΘΕΟΔΩΡΑ
ΝΕΑ ΟΡΕΣΤΙΑΔΑ
04-01-2013.